

'Jullie zijn tietendieven!'

Theatersolo, Vals plat door Kitty van Mil, Campustheater HAN. 16 april. Reprise.

Door: Joyce Roelofs, studente Cultureel Maatschappelijke Vorming

Het verhaal van Kitty van Mil begint met het overlijden van haar vader, op 25 jarige leeftijd overleed hij aan longkanker. Haar fobie voor kanker wordt bij elk kankergeval in de familie groter. In 2010 werd haar angst werkelijkheid, er werd bij haar ook kanker geconstateerd. Toen zij de strijd tegen kanker aanging zei haar oncoloog Victor van der Vlugt haar: 'Ik ben de regisseur van dit stuk, maar jij moet alle rollen willen spelen.'

Kitty 's mening over de behandeling van kanker was duidelijk: 'Liever dood, dan mijn borst eraf!' Tijdens haar strijd tegen kanker besloot ze dat ze, wanneer ze de kanker zou overleven, er een voorstelling over zou maken.

Kitty trekt je in de voorstelling mee door haar kankerperiode. Van de angst voor kanker tot de borstamputatie, geen onderwerp blijft gespaard. Vele van haar uitspraken uit die tijd komen in de voorstelling naar boven, je moet wel van harde humor houden want sommige uitspraken van haar kunnen zo omschreven worden. Zo vertelt ze over de afdeling in het Radboud: 'De afdeling daar heet post rood. Post rood? Schiet mij maar dood' Een ander onderwerp dat ze aansnijdt is de chemokuur: 'Je mag er niet mee knoeien, anders brand je gaten in de vloer, ik dacht wat doet het dan wel niet met mijn aderen?', vertelt Kitty van Mil. Na 18 gevreesde chemokuren zou er nog de borstamputatie aankomen, maar Kitty was er zeker van: 'Liever dood, dan mijn borst eraf!' Ze had ooit een foto in de VIVA gezien van een vrouw met maar een borst, vreselijk vond ze dat. Haar borsten waren het gene waar ze juist zo trots op was. Na de borstamputatie raakte ze dan ook in verschrikkelijke paniek. 'Jullie zijn tietendieven!' riep ze uit.

De aangrijpende manier waarop Kitty haar verhaal vertelt, zorgt voor veel momenten waarop de zaal helemaal stil valt. De vele komische momenten in de voorstelling maken het weer wat luchtiger. Je merkt dan ook dat er in de zaal gelachen wordt, zoals Kitty zelf aan het begin van de voorstelling ook zei: 'Er mag gelachen worden.' Kitty laat door haar directe manier van spelen je al haar gevoelens uit die tijd meebeleven, van angst tot de woede, alles komt sterk over op het publiek. Door de perfecte balans tussen voordracht en spel komt het echt bij je binnen. De gekozen muziek past perfect bij het verhaal, de muziek stukken kwamen soms ook recht uit haar eigen verhaal door haar vrienden Ramses Shaffy en Liesbeth List. De voorstelling laat mensen op een andere manier naar kankerpatiënten kijken, zo heeft Kitty van Mil het over de club van afvallige en de ramptoeristen. Ze heeft het hier over de zogenaamde vrienden waarmee elke chronisch zieke mee te maken krijgt. Op het moment dat Kitty het over de ramptoeristen heeft vraagt ze aan de lichttechnicus of het zaallicht aan mag zodat ze kan zien of die ramptoeristen nu in de zaal zitten. Hard speelt het geluid van een kloppend hart af en kijkt Kitty doordringend iedereen in de zaal aan, dit heeft al voor heel wat ongemakkelijke momenten moeten zorgen. Dit is ook weer een goed voorbeeld van haar directe manier van spelen, ze laat mensen nadenken over de manier waarop mensen over kanker denken.

Je ziet dat Kitty van Mil leeft voor het theater, haar hele voorstelling past perfect in elkaar en er is geen enkel moment wat er niet in past. Een echte eyeopener voor mensen waar kanker nog geen grote betekenis in het leven heeft gehad.

De voorstelling maakt kanker bespreekbaar, dit was dan ook duidelijk te merken in de pauze, veel mensen hadden het over kanker en dat is dan ook een doel van Kitty van Mil.

De voorstelling is een aanrader, of je nou zelf kanker hebt/hebt gehad, iemand in je omgeving kanker heeft, of beter gezegd voor iedereen. 1 op de 3 mensen krijgt tenslotte kanker.

Alleen maar lof voor de voorstelling Vals plat!

Tekst en spel: Kitty van Mil, Regisseur: Michaël van Buuren, Theatertechniek : Jasper Langelaan, Productieassistente: Ine van Welie.